

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., П н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>12.06.2019 г. – н. д. № 569/2019 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 203 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд са постъпили касационни жалби от защитниците на подсъдимия П. М. М. срещу решение № 36 от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС.</p> <p>С присъда № 130 от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 3533/2013 г. на СГС подсъдимият П. М. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – главен касиер на „А.К.Б.“, при</p>	<p>С Решение № 131 от 30.07.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Отменява въззивно решение № 36/24.01.2019 г. на Софийския апелативен съд, постановено по</p>

<p>условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари – собственост на „А.К.Б.“ в различни валути с обща левова равностойност в размер на 21 201 430 лева, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на 15 години „лишаване от свобода“, „конфискация“ на половината имущество, както и наказанията „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК – да заема отчетническа и материално-отговорна длъжност в държавни и общински фирми и да извършва дейности на материална отговорност или отчетничество при същите работодатели за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определя едно общо наказание от така наложените, а именно най-тежкото от тях – „лишаване от свобода“ в размер на 15 години. Съдът осъжда П. М. М. да заплати държавна такса върху уважения размер на иска в размер на 4%, а именно 848 057,20 лв.</p> <p>Тази присъда е обжалвана от защитника на подсъдимия М. и с решение от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС присъдата е отменена в частта, с която подсъдимият П. М. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 316 вр. с чл. 309, ал. 1 във вр. с чл. 26 от НК. На основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК е прекратено наказателното производство, водено против П. М. М. в тази част, поради изтичане на предвидената давност за наказателно преследване, а в останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на П. М. М. изцяло.</p>	<p>в.н.о.х.д. № 895/2017 г. и връща делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав от стадия на съдебното заседание. Решението не подлежи на обжалване и протестиране.</p>
<p>12.12.2019 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общжитие от закрит тип.</p> <p>На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от</p>	<p>Спряно поради заболяване на подсъдимия.</p>

<p>право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p> <p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложеният наказанието „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.</p> <p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>24.02.2020 г. – н. д. № 48/2020 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 220 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор срещу въззивно решение № 451 от 18.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда № 1107 от 06.03.2019 г. по н.о.х.д. № 69/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият В. Й. В. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на председател на сдружение с идеална цел в частна полза с наименование „Териториална организация на научно-техническите съюзи – Благоевград“ съзнателно е сключил неизгодна сделка, като е учредил вещно право на ползване за сумата от 10 000 лв. и от това е произлязла значителна вреда за същото сдружение в размер на 3 120 374,03 лв., като случаят е особено тежък.</p> <p>С решение № 451 от 18.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. на САС оправдателната присъда е потвърдена.</p>	<p>С Решение № 38 от 10.06.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 451 от 18.11.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. от Софийския апелативен съд.</p>

<p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	
<p>18.05.2020 г. – н. д. № 50/2020 г., II-ро н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 283 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата Р. Ж. – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, срещу въззивното решение от 22.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 230/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд. С присъда от 26.03.2019 г. по н.о.х.д. № 3074/2018 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимата е била призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 283, пр. 2-ро от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, използвала своето служебно положение, за да набави за друго противозаконна облага. Със същата присъда подсъдимата е призната за виновна в това, че при условията на продължавано престъпление с три деяния, пред съд и друг надлежен орган на властта, като свидетел устно и съзнателно е потвърдила неистина – престъпление по чл. 290, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С обжалваното въззивно решение АСНС изменя присъдата, като увеличава срока на наложените с присъдата пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ на 1 година и 6 месеца. В останалата част присъдата е потвърдена. С касационната жалба алтернативно се иска връщане на делото за разглеждане от друг състав на АСНС, оправдаване или намаляване на наложеното наказание.</p>	<p>С Решение № 54 от 01.07.2020 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 45 от 22.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 230/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.</p>
<p>18.05.2020 г. – н. д. № 156/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 301 от НК Делото е образувано по протест на прокурор в Апелативна прокуратура – Бургас срещу въззивна присъда от 28.11.2019 г. на Апелативен съд – Бургас, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 351/2018 г. на Окръжен съд – Ямбол. С първоинстанционната присъда подсъдимият К. К. Ч. е признат за виновен по чл. 301, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ към Областна дирекция по безопасност на храните – гр. Ямбол, е поискал дар от С. Д. Ч. – управител на „Б.-90 Ч.“ ЕООД – гр. Елхово, за да извърши действие по служба, и е приел дар – сумата от 300 лева, какъвто не му се следва, за да извърши действия по служба), за което са му наложени наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 1000 лева. С въззивна присъда № 207/28.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 171/2019 г. Апелативен съд – Бургас е отменил присъдата на Окръжен съд – Ямбол и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.</p>	<p>С Решение № 58 от 02.06.2020 г. ВКС реши: Отменя присъда № 207 от 28.11.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 171/2019 г. на Бургаския апелативен съд и връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция. Решението е окончателно.</p>

<p>В протеста са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от апелативния съд.</p>	
<p>22.05.2020 г. – н. д. № 213/2020 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане за възобновяване от главния прокурор на н.о.х.д. № 538/2019 г. по описа на Окръжен съд – Хасково.</p> <p>С влязла в сила присъда № 49 от 14.11.2019 г. по н.о.х.д. № 538/2019 г. на Окръжен съд – Хасково Е. Ю. М. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 345, ал. 1 от НК (служене с табела с регистрационен номер, издадена за друго моторно превозно средство), поради което му е наложено наказание „глоба“ в размер на 250 лв. Със същата присъда Е. Ю. М. е признат за виновен и за извършване на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на дар на длъжностни лица, имащи качеството на полицейски орган, за да не извършат действия по служба), поради което му е наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 8 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 350 лв. На основание чл. 23, ал. 1 от НК му е определено общо наказание „пробация“ със следните пробационни мерки – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 8 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 350 лв. На основание чл. 307а от НК предметът на престъплението е отнет в полза на държавата.</p> <p>Искането за възобновяване е с правно основание чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1 т. 1 от НПК. Сочи се, че при постановяване на присъдата е нарушен материалният закон, тъй като не е определена периодичността на пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“, като се настоява за отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.</p>	<p>С Решение № 66 от 26.05.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Възобновява наказателното производство по н.о.х.д. № 538/2019 г. по описа на Окръжен съд – Хасково и изменя постановената по него присъда № 49/14.11.2019 г., като:</p> <p>определя периодичност на изпълнение на наложената на Е. Ю. М. пробационна мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“ два пъти седмично; определя включената в общото наказание по чл. 23, ал. 1 от НК пробационна мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“ да е с периодичност два пъти седмично. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>26.05.2020 г. – н. д. № 174/2020 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело срещу П.К.П. – пълномощник на управителя на фирма „Би Ес-80“ ЕООД, по протест и по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивно решение № 10 от 09.01.2020 г. по в.н.о.х.д. № 806/2019 г., с което частично е изменена в наказателноосъдителната част първоинстанционната присъда № 138 от 27.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2513/2018 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършено</p>	<p>С Решение № 65 от 19.06.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя решение № 10/09.01.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 806/2019 г. на Софийския апелативен съд.</p>

<p>престъпление по чл. 256, ал. 2, пр. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който с участието на лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, чрез използване на документ с невярно съдържание или преправен документ получи от държавния бюджет наследваща се парична сума в големи размери).</p> <p>Въззивният съд намалява наказанието на 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изтърпяването му за срок от 5 години. Определя на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК едно общо наказание по предходни присъди в размер на 3 години „лишаване от свобода“, което отново е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 5 години. Към така наложеното наказание е присъединено наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ за срок от 6 години и „лишаване от право да упражнява търговка дейност и да участва в ръководни и контролни органи на търговски дружества“.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Софийския апелативен съд, с което е изменена първоинстанционната присъда, и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, като подсъдимият бъде признат за невиновен и оправдан. В протеста се отправя предложение за връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция.</p>	<p>Връща делото на Софийския апелативен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав от стадия на съдебно заседание.</p> <p>Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Искане се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение,</p>	<p>Спряно на осн. чл. 25, ал. 2 НПК.</p>

<p>контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноси.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>29.05.2020 г. – н. д. № 102/2020 г., Ш н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 302 от НК</p> <p>Делото е срещу подсъдимите П. Б. И., Р. Р. Б. и Н. К. И. – длъжностни лица, полицаи – автоконтрольори в група ОДПКПД при сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Русе. Касационното производство е инициирано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Велико Търново срещу произнесено от Апелативен съд – Велико Търново въззивно решение № 215 от 17.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 60/2019 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда № 36 от 08.10.2018 г. по н.о.х.д. № 152/2017 г. на Окръжен съд – Русе, по която подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвинението за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – полицейски орган).</p> <p>В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, като подсъдимите бъдат признати за виновни и осъдени.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>10.06.2020 г. – н. д. № 210/2020 г., П н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 203 от НК</p> <p>Делото срещу подсъдимите длъжностни лица – С. Н. Б. (управител), П. Т. М. (главен счетоводител), А. А. И. (зам. главен счетоводител), всички работещи в „Бесттехника“ ЕООД, е инициирано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – София срещу произнесено от Софийския апелативен съд въззивно решение № 17 от 14.01.2020 г. по в.н.о.х.д. № 1236/2019 г., с което изцяло е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 2684/2015 г. на</p>	<p>С Решение № 76 от 27.07.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 17 от 14.01.2020 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 1236/2019 г.</p>

<p>Софийския градски съд. С нея подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвинението, че при условията на продължавано престъпление с четири самостоятелни деяния в качеството си на длъжностни лица са извършили престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като са присвоили сумата от 1 860 000 лева (длъжностно лице, което присвои чужди пари в особено големи размери и случаят е особено тежък, връчени в това му качество или поверени му да ги пази или управлява и за улесняване на присвояването е извършено друго престъпление).</p> <p>В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, тъй като е направена неправилна оценка и превратен анализ на събрания доказателствен материал. Прави се искане да се отмени решението на САС и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>24.06.2020 г. – н. д. № 335/2020 г., П н. о., докладчик: Петя Колева</p> <p>Делото е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна.</p> <p>С присъда № 52/13.09.2019 г. по н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна подсъдимият Г.Й.М. в производство по Глава XXVII от НПК („Съкратено съдебно следствие“) е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а от НК (дал подкуп на полицейски органи, за да не извършат действия по служба), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 2 месеца, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен по чл. 343б, ал. 1 от НК (управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години. На основание чл. 23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 1 година и 2 месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години.</p> <p>Първоинстанционната присъда не е била обжалвана или протестирана.</p> <p>С искането за възобновяване се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане за възобновяване на н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна, отмяна на постановената присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.</p>	<p>С Решение № 91 от 29.06.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Възобновява производството по н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна.</p> <p>Отменя присъда № 52 от 13.09.2019 г. по н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна.</p> <p>Връща делото на Окръжен съд – Варна за ново разглеждане от разпоредително заседание.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване и протестиране.</p>